

at fulgte man den TV 2-udsendelse og det, som fulgte efter, burde man helt holde fingrene fra det her område. Det er altså på trods af den udsendelse, at vi bakker op om det her forslag.

Når det er sagt, vil jeg også gerne stå ved, at det er en yderst kompliceret balancegang, vi her er ude i.

Når hr. Tom Behnke efterlyser klare meldinger, om det nu er kriminalitetsdæmpende eller ikke, ja, så kan man vel ikke være sikker på, at det dæmper kriminaliteten, og at det afholder alle, som føler lyster i den retning, fra at fare ud på gader og stræder, men hos nogle, måske. Og vi ved jo fra retssager, at så skal vi lade tvivlen komme den anklagede til gode.

Jeg mener, at de begrænsninger og de begreber, som ligger i regeringens lovforslag, er til at operere med, hvorimod det på dette meget omfattelige område, hvor der jo blot er tale om besiddelse, ikke produktion, ville være meget uklogt at bruge det mere udflydende begreb utugtige billeder, fotografier eller film, eller hvad det er.

Men lad os se på det i udvalget, lad os snakke videre. Der var jo også nogle, der deltog i – og det havde jeg ikke selv lejlighed til – den høring om børnepornografi, der var i sommer, men der ligger noget materiale fra den, så lad os høre de kloge mennesker.

Vi mener også, at det kan være svært at bruge det argument, at fordi man besidder et billede af børn i disse situationer, så krænker man de pågældende børns rettigheder. Det er jo en krænkelse, der i hvert fald ligger tilbage i tiden. Man kunne jo også som en slags djævelens advokat spørge, om man ikke ved at få fat i den slags billeder og destruere dem øger presset på en produktion, en ny produktion, for vi ved, at der er brodne kar alle vegne, og at der er nogle, der vil prøve på at tjene penge, og så vil der være en efterspørgsel.

Og der sker en kriminalisering af de mennesker, som måske – og dér er jeg inde på det igen, for jeg har ikke hr. Tom Behnkes stærke tro på det modsatte – ellers er fredelige og kan klare deres problemer og deres sygdom, for problemer har de, og en sygdom er det vel også at sidde derhjemme og kigge på sådanne ulækre billeder.

Men lad os komme i gang med udvalgsbehandlingen. Vi mener, at med det forslag, som justitsministeren har fremsat, bortfalder Venstres og De Konservatives forslag til folketingsbeslutning, men dermed være ikke sagt, at det ikke kommer op i Retsudvalget – naturligvis.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var sandelig et radikalt indlæg.

Det nytter altså ikke noget, at man står og væver frem og tilbage og ikke ønsker at tage stilling til det her. Det er man nødt til, når man er lovgiver. Vi kan ikke bare lade det her flyde, som det gør.

Til det med, at det har en kriminalitetsdæmpende effekt, og hvor hr. Bjørn Elmquist siger, at man skal lade tvivlen komme den anklagede til gode, vil jeg sige: Javel, men regeringen er ikke anklaget i den her sag, og derfor skal tvivlen ikke komme regeringen til gode. Regeringen må indtage en holdning på det her punkt og sige enten-eller; ellers ved man ikke, hvad det er, der lovgives om. Det er det, jeg efterlyser.

Lad mig så også sige, at når hr. Bjørn Elmquist siger, at ordet utugt – eller utugtige – er et meget bredt og udflydende ord, så er det jo ikke rigtigt. Det ord indgår i straffeloven i dag. Det ord er defineret bl.a. ved forskellige domsafsigelser, hvor man har defineret, hvad det betyder, og hvor grænsen går mellem, hvad der er utugtigt, og hvad der ikke er utugtigt. Og den definition kan man bare lade flyde videre over i stk. 2; så nemt er det, hvis man vil.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er naturligvis ikke regeringen, der i denne sag er på anklagebænken. De mennesker, der risikerer at komme på anklagebænken og også gør det, er dem, der besidder disse billeder. Det er dér, jeg mener, at det vil være en fordel ikke at bruge den definition, og jeg mener stadig væk, at når det angår besiddelse af billederne, er ordet utugt et udflydende begreb.

Søren Søndergaard (EL):

Netop på det sidst omtalte punkt støtter vi regeringens skelnen mellem det, man kan kalde egentlig børneporno på den ene side og på den anden side optagelser af børn, som på nogle kan virke seksuelt stimulerende.

På den anden side forstår vi ikke regeringens forslag om bødestraf for besiddelse af børneporno. For det helt afgørende spørgsmål, som vi opfatter det, er: Hjælper straf for at besidde børneporno til at mindske produktionen og dermed misbruget af børn, eller gør det ikke? Det er det afgørende spørgsmål.

Det er ikke et spørgsmål om udbredelsen, det er jo ligegyldigt. Om et magasin bliver trykt i